

21. juli - uden årstal

SENDER

Sophie Reinhard

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

General comment:
Afventer transskription.

Sender's location:
Frederiksborg

Mentioned people:
Hans Christian Konstantin Hansen
Julius Lange
Ernst Recke
Hedvig Kristine Antoinette Reinhard
Vilhelm Rosenstand

Mentioned locations:
København
Hellebæk
Helsingør

Archive:
Mappe 46 nr. 15a-b

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 46 Nr. 15A

Fredriksberg 21/7.

Kjære Jakobin! Blevant

Jeg har ventet med at skrive til Dig for at kunne sende
et Fotografi med, jeg oplysende nemlig, at jeg skyløse saa
mange Fotografier til forskjellige, at jeg lige saa godt kun-
de lade mig fotografere paa mig, det har jeg da gjort; nu
det falder ikke rigtig heldigt ud, og Moder siger, hun protesterer
paa det bestandigste mod, at jeg rider det ud i Verden, saa
jeg vil hellere prøve endnu en Gang, saa det ikke skulde
kunne blive bedre.

Tak for Det Brev. Hvad er nu det for noget at gaa og vare
saa lig Dødsen, det skal Du lade være med, jeg haader Da, det
nu er forbi, og at Du ogsaa er kommet til Land. Igen
saa Du ser af Overskriften, holder jeg Lene for Fiden,
i Lørdags begynde Du, da tog jeg saa Hjemme til Lise-
bechaven, hvor Ernst, Rache, Anna og Hedvig hente mig
paa Jernbanen med en Vogn, hvori vi kjørte til a

hav jeg saa ikke en Gang hørt Loo at more mig!" og
Sølgen blev pt de 80 Kroner var brugt den næste Aften,
for det var nødvendigt for os Anna, Hedvig og jeg var me-
get glæde over det. - Vi spiste da til Middag hos Vincent
i Trioli og hørte meget fin Musik, saa Jernroten
sittende af "Hjælp" og Hedvig og Ernst rejste, det var
de jeg ikke rigtig prøver på, jeg har aldrig gjort det. Den
næste Dag var vi inde i Gammeltoftsgade at gratulere
de nygifte, de var det meget og lod til at være meget lyk-
kelige, hans søder var der, en meget gammel Røde-
mand. Den Aften var vi igen i Trioli at spise til
Middag, for Hedvig og Anna skulde rejse, Christine var
med, Ernst og hun og jeg blev efter at de andre var rejst
saa traf vi Rosenstand, som lidt efter traf en Datteren
af Thorvaldsen, Carlo Giommi, hed hun vist, blandt var
hun, men sin Bedstefader lignede hun ikke, hun maatte
have mistet det, for hun var ikke halv saa fin, hun
og Rosenstand talte Italiensk, men saa spurgte H.
til sin glæde en ung Doktor Trebs, som lød godt. Saa
det kunde Italianerne ogsaa, saa hun skrevte sig at præ-
senterer dem for hinanden, og de kunde undværet.

Den Aften kom vi sent hjem, jeg boede hos min Onkels
paa Nørrebro, men de var i Sverige allesammen, der var
kun en Lige hjemme, saa jeg havde saa fælgelighed
over at min Onkel. Den næste Dag rejste ^{medslægtende} Brødt til Sønd-
borg, han vilde hellere være bleven i Fredriksborg, og jeg
herud.

De skulde det nu Ket, vi nu har, den er graastribet og
ganske hvidvandet, det er saadan et Ligebrød, naar den
ikke kan for andet at lege med, tager den sin egen Hale,
og saa har vi jo ogsaa en Måke, den er lidt bange for
Katten, men naar den kan komme bag paa den, biter
den sig hvid og hakker den i Stykker, og Katten tager
det for Resten meget godmodigt.

I Gaar tog ^{slæder} Heder, Joakim, Hedvig Kay og jeg den Dyrligste
den til Hellebæk, vi gik fra Helsingør langs Stranden ud til
paa den anden Side af Odinsløv, hvor vi har boet en Smule
nu, vi var inde hos Selskabs, som forrige Aften, den
Gang var de ganske ugifte Folk, men havde de tre Børn,
i vor forrige Lejlighed havde Valdemar Friis og hans Hustru.
Det er dog en hvidvandet Strandvej, vi har, har den nogen
inde gaaet fra Helsingør til Hellebæk? Det er næsten det
hvidvandede Stykke.

Selvom jeg skre stuen, kjægt og jeg et Brødt til Kæde,
som have aldrig fælt: idet jeg var saa indviklet, Ang
de havde først have sættat af, de har var her, og har
næst var, at han vilde var med Billedhugningsplak.
Paa Billedet hufte, som var paa Udsættelse, og jeg
delte. Det var i sandt, idet jeg har, og ikke alene paa den
vet. I det ene, indvundet, Kilde Ederne (Sæger) id
den Sæter Sæter Sæter have Sæter Sæter i det ene, Ang
høst tør de den Kæde og Sæter. jeg.
jeg harke eller indvundet, indvundet i det ene, Ang
hufte: jeg angit og i det ene, Ang: som har i ikke sættat
til at fæltte jeg. — Den har var eller ang. Ang,
Den vilde jegge gæ og med den indvundet, jeg har vil
ikke jegge, tæke ang, Sæter: det har gæ for jeg at
tæke den sammen ind et Sæter.
Atch vi har var sættat Kæder: i den ene, Ang: den
aldrig har tæke jeg det, vi gæ og jeg vil fæltte Ang.

ja, det var Smørte, "Heiden Brodning". og den ikke var
 smør.
 Der var en Høst, som jeg har saa udsagen bog af. De er
 det år, det er K. H. Rasmussen, jeg trode, han havde sin
 store gave, ja jeg har det oplyst endnu, men det er,
 som som han for. Liden lidt smørte den og ikke
 tog det alborstigt nok. Der var paa den Høst
 et stort Møde, "Bredene paa Tiden" har den ikke
 husket det det var en Høst, og var der et nyt
 som hed, "Pastorale". Den var udsagen nok. Den er
 Lige som "Bredene" og "Bredene" og "Bredene"
 kaldte den det Høst, "Bredene" og "Bredene"
 12.10. og et andet lille lidt som og har den
 om Tiden, men ikke paa en Høst og Tiden var den.
 virkelig Høst, den er temmelig smør og har den
 som udsagen den og "Bredene" og "Bredene". Den var, som den
 udsagen, men det var virkelig Høst og Høst

uløst og skæbne er underlige, Gud véd, om det dog ik-
ke gaar over.

Saa endog er det Aders dødsdag, saa kommer her
før Vener fra hans Skoletid, Det er saadan nogle
morsomme gamle sager.

Ja, jeg skal ud i Byen til min Syge, saa jeg
tror, jeg vil sige Dig Lovel for denne Gang.
Du skriver vel snart. Sophie Reinhard.
Alle hilses Dig meget.